

ת"פ 25631/03 - מדינת ישראל וacho... נגד מחמוד אבו הלאל,,כרם אבו הלאל,, אחמד אבו הלאל,, אובי אבו הלאל,, מוחמד מחאמד,, חסן וacho...

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 22-03-25631 מדינת ישראל נ' אבו הלאל(עוצר) וacho
תיק חיצוני: 794/2022

לפני כבוד השופט אמיר טוביה, שופט בכיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד

הנאשמים	1. מחמוד אבו הלאל,
2. כרם אבו הלאל,
3. אחמד אבו הלאל,
4. אובי אבו הלאל,
5. מוחמד מחאמד,
6. חסן מרעי,
7. נעמן ג'בארין,
8. ראג'ב ג'בארין,
9. מוחמד ג'בארין,
10. אחמד אבו הלאל,
11. מוחמד אבו הלאל,
12. טארק אבו הלאל,
13. טלעת ג'בארין,
14. ערווה מסארואה, |
|---------|---|

החלטה

בדין שהתקיים בפני מוקדם יותר היום, הורשעו כל הנאים, בלבד מהנאשם 10, על סמך הודהתם.

במסגרת אותו דין, טען הנאשם 10 (להלן: "הנאשם") כי יש בפיו טענות משפטיות וכי הוא מסכים להגשת תיק המוצגים שבידי המאשימה תוך ויתור על חקירותם של מי מעדי התביעה. לצד זאת, ונוכח העובדה שבאים המិוחס לנאים מעורב נאים אחר שכבר הודה והורשע, בקש הסגנור לעבר את הדיון בעניינו של הנאשם למוטב אחר. לדבריו, הסיטואציה שנוצרה עלולה להביא לעיוות דין מבחינת הנאשם.

ב"כ המאשימה התנגד לבקשת תוך שציין כי העובדה שהמעורב الآخر באישום המិוחס לנאים הודה והורשע אין בה כדי להוביל להעברת התקף למוטב אחר, שכן עובדה זו טובא גם בפני המותר האחר. זאת ביתר שאת כאשר בתיק לא תשמע עדותם של מי מעדי התביעה.

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים ו שקלתי את מכלול הנסיבות, לא מצאתי מקום להיעתר לבקשת הסגורה.

סעיף 155 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 מורה כדלקמן:

"(א) נאשמו כמה נאים בכתוב אישום אחד ומהם הodo בעובדות שיש בהן כדי הרשותם ומהם שלא הodo בכך, לא יجوز בית המשפט את דין של הנאים שהodo לפני שנתיים בירור המשפט של הנאים שלא הodo; ואולם -

(1) נאשם שהודה כך, והתובע או הסגורה מודיעים שהוא יקרא להעיד במשפטם של יתר הנאים, לא יעד אלא לאחר שנגמר דין;

(2) בנסיבות מיוחדות שיירושם בבית המשפט רשאי הוא לנזר את דין של הנאשם שהודה לפני סיום משפטם של האחרים.

(ב) לעניין סעיף זה, גזירת דין - לרבות מתן צו מבנן ללא הרשות או צו שירות לתועלת הציבור ללא הרשות".

הנה כי כן מלשון החוק עולה כי ניתן לקיים את הדיון בפני אותו מوطב ובבד שבית המשפט לא יجوز את דין של יתר הנאים שהodo והורשו בטרם בירור משפטו של הנאשם שלא הודה, אלא מטעמים מיוחדים שיירשו. הויל וטרם ניתן גזר דין בעניינים של מי מהנאים שהורשו, מילא לא קמה כל מניעה להמשיך ולברר את עניינו של הנאשם בפני מوطב זה. מסקנה זו מוצדקת ביותר שאת שעה שעיקר המחלוקת בין הצדדים היא משפטית, תוך שה הנאשם וויתר על חוקיותם של כלל עדוי הנסיבות, ומכאן שלא תהינה בתיק קביעות של מהימנות.

לפיכך, ימשיך התיק להתנהל בפניו והדיון שנועד ליום 20.2.2023 יתקיים כסדרו.

המציאות תמציא החלטה זו לב"כ המאושר ולב"כ הנאשם 10.

ניתנה היום, כ"ז בטבת תשפ"ג, 19 נואר 2023, בהעדך
הצדדים.